

Atskaite par dalību COPA – COGECA un EK darba grupā

Kvalitātes nodrošināšana lauksaimniecībā

17. - 18. februāris 2014. Brisele

Izskatāmie jautājumi:

- Atskats uz padarīto un stratēģiskais plāns 2014. - 2015. gadam;
- Pārtikas produktu marķēšana;
- Kvalitātes shēmas:
 - o salu produkts;
 - o kalnu produkts;
 - o produkts no manas saimniecības;
- Oficiālās kontroles;
- u.c.

Atskats uz padarīto un stratēģiskais plāns 2014. - 2015. gadam

Kvalitātes nodrošināšana pārtikas produktiem ir viens no vissvarīgākajiem jautājumiem gan visās piegādes ķēdēs, gan arī sabiedriskajās institūcijās. Kvalitātes grupa jau vairākus gadus ir nodrošinājusi ieinteresēto personu forumu, lai pieņemtu Eiropas Savienībai (ES) svarīgus lēmumus attiecībā uz augstajiem kvalitātes standartiem un nodrošinātu to iekļaušanu likumdošanā.

1. 2014. gadā paredzēts turpināt iesāktos darbus likumdošanas izstrādē pie Regulas Nr.1151/2012 attiecībā uz kvalitātes shēmām lauksaimniecības produktiem un pārtikas piedevām, jaunā regula par lauksaimniecības produktu kvalitātes shēmām stājās spēkā 2013. gada sākumā;
2. Jaunajā KLP ietvertas 4 pamatregulas, par kurām turpināsies diskusijas vēl dažus gadus, bet tās ir publicētas oficiālajā ES vēstnesī 2013. gada decembrī;
3. ES Labas prakses vadlīnijas brīvprātīgām sertifikācijas shēmām lauksaimniecības produktiem un pārtikas piedevām;
4. Kā arī darbs pie Regulas Nr.1169/2011 par informācijas nodrošināšanu patērētājiem par pārtikas produktu izcelsmi un kopējo marķēšanu.

Noteiktās prioritātes turpmākajam darbam:

1. Darbs pie regulas 1151/2012:
 - o informācijas sagatavošana Eiropas Komisijai par ieviešanas un deleģētajiem aktiem;
 - o iespējamo problēmu monitorings;
 - o izvēles kvalitātes terminu (IKT) ieviešana:
 - kalnu produkts (art 31);

- salu produkts (art 32; kā arī iespēja izveidot vēl kādu IKT balstītu uz jauniem pētījumiem;
 - o Vietējā saimniekošana un tiešā tirdzniecība pamatojoties uz sagatavoto ziņojumu un izveidoto marķēšanas shēmu.
- 2. Kopējā lauksaimniecības politika (KLP):
 - o lauku attīstība ietverot atbalsta instrumentus nacionālajām kvalitātes shēmām, ieviešot dzīvē Regulas 1305/2013 16 pantu;
 - o vienkāršā Kopējā tirgus organizācijas (KTO) shēma ieviešot produktu standartus, kā arī citi ar kvalitāti saistītie jautājumi.
- 3. Tāpat ir ieviestas darbībā labas prakses vadlīnijas (LPV) sertifikācijas shēmām, kur Darba grupa tiek veidota kā pieredzes apmaiņas platforma.
- 4. Par precīzas informācijas nodošanu patērētājiem notiek darbs pie Regulas Nr.1169/2011 pantu precizēšanas – 26. Panta kā izcelsmes valsts un reģiona norādes, gan kā brīvprātīgas marķēšanas, obligātās norādes shēmas. Darba grupas diskutējamie jautājumi ir arī pārtikas sistēmu ilgtspēja, starptautiskā tirdzniecība, preču virzības politika un citi likumdošanas akti, kā oficiālās kontroles, kvalitātes sertifikācijas shēmas pārtikas produktiem un piedevām, kā arī dažādi pētījumi par vispārējās likumdošanas ietekmi uz ražošanu, ekonomiku.

Diskusijas

Ieviešanas un deleģētie akti un ziņojuma melnraksta versija ES parlamentam bija jānodod 18. februārī. Esošā versija par nobarošanas dienām līdz kaušanai, dzīvnieku barības procentuālās attiecības un izcelsmes valsts norādes tiks arī sūtītas tālāk.

Parlamentā šos dokumentus varēs apspriest vēl divus mēnešus.

Ierosinājums darba grupas visu dokumentāciju atsūtīt 2 nedēļas iepriekš, lai var saskaņot dalībvalstīs.

Lai veidotu efektīvas diskusijas nepieciešams izrunāt konkrētās lietas darba grupās, kas ir specifiskas konkrētiem jautājumiem. Tas nozīmē, ka arī Latvijā būtu ekspertiem jānodala vai konkrētais jautājums ir sāpīgs un vai viņš ir jācilā arī paralēlās darba grupās, vai nē... darba efektivitāte. Mums šobrīd izskatās, ka visi zina visu vai precīzāk īsti neko un pietrūkst laika koncentrēties uz svarīgām lietām.

Marķēšana - saprast kas notiek ar kvalitāti, tās aspekti, ietekme uz lauksaimniecību, industriju un parasto ražotāju.

Regulas Nr.1151/2012 kvalitātes shēmas lauksaimniecības produktiem un pārtikas piedevām

Regulas leģislatīvajiem un ieviešanas aktiem bija jābūt gataviem 18. septembrī 2013., nākošais datums apstiprināšanai ir 2014. gada 18. februāris. Tagad gan ir noteikts jauns termiņš 18. aprīlis 2014. Tajā pat laikā jābūt publicētiem abiem dokumentiem un tas varētu būt 2014. gada jūnijs.

Atšķirības starp aizsargātas izcelsmes vietas nosaukumu (PDO) un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (PGI) shēmām un kalnu produktiem – tiem nav limitu barībai un izejmateriāliem no konkrēta apgabala.

Atbilde, ka normāli vajadzētu 100% ražošanai un barībai nākt no konkrētām vietām (kalnu produkts), bet ja tas tehniski nav iespējams un par to ir jābūt pārliecinātiem, tad var līdz 20% ievest no ārpus.

Kalnu produkts. Pēdējo izmaiņu un viedokļu saskaņošana - piena produkti, gaļa, nobarošanas vieta; deleģēto aktu ieviešana un adoptēšana. Esošās situācijas prezentācija no Eiropas Komisijas – Darba grupa par šo tēmu ir tikusies jau trīs reizes un joprojām nav atrasts kopsaucējs par pārtikas piedevām (nedrīkst pārsniegt 40%), attālumiem pārstrādei (30 km ārpus kalniem), par pieļaujamo barības daudzumu, ko var ievest no ne Kalnu apvidiem. Ir sagatavots regulas melnraksta variants 1151/2012 ar esošajiem kritērijiem un nodots apstiprināšanai.

Ziņojums par marķēšanas noteikumiem vietējam produktam. Produkts no manas saimniecības.

Vietējās ražošanas un tiešās tirdzniecības marķēšanas shēmas, Ziņojums un darba materiāls sagatavots, lai identificētu marķēšanas izmaksas un ietekmi uz mazajiem ražotājiem, kā arī visās pārtikas piegādes ķēdēs.

Tiek noteiktas definīcijas Vietējā lauksaimniecība – Tas nozīmē, ka saražotie produkti tiek pārdoti tuvu ražošanas vietai;

Īsās piegādes ķēdes – tirdzniecība ar maksimāli samazinātu starpnieku skaitu;

Tiešā tirdzniecība – nav starpnieku starp ražotāju un patērētāju;

Vietējās pārtikas sistēmas – pārtikas ražošana, pārstrāde un tirdzniecība notiek nelielā relatīvi mazā ģeogrāfiskā apgabalā;

Vietējais apgabals – šobrīd nav gatavas definīcijas.

Izvērtējot sociāli ekonomiskos kritērijus, tika izvirzītas trīs grupas: **ražotāji** – kur 15% no ES saimniecībām pārdod vairāk kā pusi uz vietas saimniecībā (lai gan ir ļoti lielas atšķirības starp dalībvalstīm); **patērētāji**, kuriem ir ļoti būtiski pēc aptauju datiem, iegādāties vietējo pārtiku, bet viņi arī grib būt droši par šīs pārtikas izcelsmi, cenu, godīgu tirdzniecību; un **sabiedrība** – kas izpaužas, kā saimniecības dzīvotspēja un peļņa, vide un sociālā atbildība un spēja sadarboties.

Tikpat būtiska ir arī ietekme uz vidi – transportēšanas attālumi, pārtikas atkritumu samazināšanas metodes, emisiju ierobežošana.

55. paragrāfs - Par šo tēmu zemnieki saskārās ar ļoti lielām problēmām un šobrīd ir jādomā gan par ietekmi, gan veidu kā uzrakstīt definīciju- kas ir „vietējais”. Faktiski ir ļoti daudz spekulācijas zem nosaukuma „Vietējā ražošana (local farming)”. Tāpat nav skaidrs, kurā fāzē notiek marķēšana - pērkot saimniecībā, vai izveidot no tās. Latvijas ierosinājums, ka marķēšana nenotiek pie „salasi pats”, vai tml. programmām, bet gan tad, kad tiek produkts fasēts un ievietots saimniecības veikalā vai vests uz tirdzniecības vietām. Tāpat tika lūgts

skaidrot jautājumu par to vai šī shēma ir arī zem Regulas 1169/2011, par informācijas norādīšanu patērētājiem tieši par izcelsmi.

Ir skaidrs, ka ir nepieciešami to attīstībai atbalsta instrumenti, fleksibilitāte; kopēji higiēnas noteikumi, un šīm shēmām **ir jābūt ietvertām publiskajos iepirkumos**. Tai pat laikā, katrā dalībvalstī darbojas kāda no shēmām un tādēļ ir doma, lai nenotiktu apzināta viltošana, tās palikt zem kopēja ES logo, kur gan arī nav izslēgts, ka varētu rasties pārpratumi.

Eiropas Komisija (EK) prezentē, ka tiks atbalstītas gan apmācības, gan informācijas izplatīšana par šāda veida vietējo produktu shēmā, tāpat EK uzsver, ka brīvprātīgās shēmas veiksmīgi var darboties tikai, ja ir salīdzinoši zemas izmaksas un nav sarežģītas, un ilgstošas procedūras, shēma ir brīvprātīga, ir skaidri noteikti kvalitātes kritēriji un shēma ir integrēta kopā ar pārējiem lauku attīstības atbalsta instrumentiem.

Pamatjautājums, gan mazajiem ražotājiem, gan kooperatīvu biedriem kā atrast pievienoto vērtību savam produktam, veicināt kvalitāti un atpazīstamību kā zināmam produktam, mums jāsaprot katras dalībvalsts līmenī, ko tad mēs īsti gribam norādīt marķējumā.

Šobrīd jau tiek lietotas vietējās marķēšanas shēmas gan salu produktiem, gan kalnu produktiem. Tas nav īsti legāli, bet nevar atrast kopsaucēju un risinājumu šai problēmai. Labāka situācija ir PDO un PGI shēmā.

Ziņojums par vietējo lauksaimniecību un tiešo tirdzniecību ir pieejams saitē: <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/local-farming-direct-sales/>

Diskusijas par salu produktu – Brīvprātīgais izvēles termins – 32. pants:

Ziņojuma sagatavošana ar jaunu terminu „Produkts no salu saimniecībām” .Salu produktam ir noteikti kritēriji, kā, piemēram, salai jāatrodas ne tuvāk kā 1km līdz sauszemei, minimālais izmērs vairāk kā 1km², patstāvīgie iedzīvotāji virs 50; produkti –visi, kas minēti Pirmajā pielikumā un paredzēti cilvēku lietošanai, izejvielas un ražošanas notiek tikai konkrētajā salā.

Mērķi – uzlabot sociāli ekonomisko vidi salu apvidos, radīt apstākļus kvalitatīvas produkcijas ražošanai

Esošās marķēšanas shēmas var attiecināt uz salu produktu, gan arī PDO (ACVN), PGI (AĢIN)

Geogrāfiskās norādes var attiecināt uz īpašo salu nosaukumu.

Problēma, ka Ražotāju grupas regulāri nekomunicē ar salu produktu ražotājiem un marķējumā tie netiek izcelti.

„Šai kvalitātes shēmai jābūt labumu nesošai patiešām mazo ražotāju interesēs, jo viņi neiziet ar lielu ražošanas apjomu ārpus salas kādā nozīmīgā tirgū.

No klātesošiem tika izteikta nesapratne par vēlmi ierobežot marķēšanas shēmu, kas jau tiek lietota katrā konkrētā salā kā vietējais produkts un apjomi ir tika mazi, ka nav tas paredzēts eksportam, (kā arī izvešanai ārpus salas robežām). Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija tiek aicināti uz diskusiju un apsvērt visus plusus un mīnus šāda jauna brīvprātīga kvalitātes termina ieviešanā. Pagaidām šim terminam nav ļoti konkrētas definīcijas, ne kopēju kritēriju, daudzi neredz nepieciešamību nodalīt vēl atsevišķu nosaukumu, jo ļoti labi var piemērot PDO, PGI shēmas.

Regula Nr. 1169/2011 ierosinājumi par informācijas norādīšanu pārtikas produktiem patērētājiem

Politiskie līgumi tika pieņemti jau 2013. gada jūnijā, pārstrādātie un saskaņotie teksti tika publicēti līdz 2013. gada beigām. Jaunais 17. paragrāfs ietver visas kvalitātes shēmas regulā 1151/2012; bioloģisko produktu regulu 834/2007; spirtotos dzērienus regulu 110/2008; vīnus Padomes regulu 160/91; kā arī lauksaimniecības sertifikācijas shēmas, kas atzītas dalībvalstīs, kā brīvprātīgas kvalitātes shēmas – atbalsts šim mērķim ietver arī izmaksas, kas veidojušās no informācijas izplatīšanas un produktu virzības aktivitātēm.

Kā vienu no darbībām EK pārstāvis uzsvēra tirdzniecības standartu atjaunošanu, kas ir KTO regulas sastāvdaļa un ietver sekojošus sektorus: olīveļļu, olīvas, augļus un dārzeņus, banānus, olas, putnu gaļu, ziežamos taukus un dzīvus augus.

Tika arī diskutēts par PDO un PGI likumdošanu attiecībā uz sieru un šķiņķi.

Pēdējā informācija par izcelsmes marķēšanu:

26.2 pants, kas nosaka svaigas gaļas marķēšanu, 26. 3 sastāvdaļas, brīvprātīga marķēšana 26.6. gaļas marķēšana, kas tiek lietota kā sastāvdaļa.

Publicēts jau no 18. decembra 2012

Izcelsmes marķēšanas noteikumi gaļai, kā sastāvdaļai, nevar būt detalizētāki kā nepārstrādātai, svaigai gaļai.

Papildus tiek veikti pētījumi par ietekmi uz patērētājiem un tirdzniecības ķēdēm, izmaksām, kā arī ieguvumi no dažādiem scenārijiem. Ekonomiskā ietekme nevar būt augstāka par 50%.

Tikai pēc diskusijām EK tiks pieņemts lēmums ko darīt, ja tiks aprēķināts, ka ekonomiskā ietekme izrādīsies pārāk augsta.

Papildus DG SANCO veic pētījumu, kur būs jāpiedalās visām ieinteresētajām pusēm attiecībā 3 kategorijām – to marķēšanu – nepārstrādāta pārtika, vienkārši sastāvdaļu produkti un sastāvdaļas, kas pārstāv vairāk kā 50% no produkta.

Atsevišķi informācija par piena grupā skatītajiem jautājumiem- piens –statusquo marķēšana, brīvprātīga, ražošanas vieta un slaukšanas vieta. Grupā izvērtās garas diskusijas par šo tēmu, bet no EK tika saņemts aizrādījums, ka specifiskos jautājumus, ko skata produktu darba grupās, AQA grupā pieņem zināšanai, bet neturpina diskusijas laika ekonomēšanas dēļ.

Par kvalitātes shēmām – nekas nav mainījies no iepriekšējās darba grupas.

Produktu veicināšana, pievienot kokvilnu, Pielikuma Nr. 1 no Reg. 1151/2012, kā arī papildus iekļaut aromātiskos vīnus.

Nav īsti skaidrs par PGI, PDO vietu šajās kvalitātes shēmās un marķēšanas likumdošanā

Oficiālās kontroles: Pašreizējā situācija un diskusijas EK par regulu 882/2004 kā arī ES lauksaimnieku reakcija uz EK ierosinājumiem attiecībā uz augiem, dzīvniekiem, pārtikas produktiem un dzīvnieku barību.

PROJEKTU LĪDZFINANŠĒ
EIROPAS SAVIENĪBA

ELFLA

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI:
EIROPĀ INVESTĒ LAUKU APVIDOS

*Saskaņā ar Latvijas Republikas Zemkopības ministrijas un SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs”
2014. gada 31. janvārī noslēgto līgumu Nr.2014/14, aktivitāte „Nozaru ekspertu ziņojumi.”*

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests.

Saņemti 1000 grozījumi un apkopoti 8 kopējos :66;67;68;69;81;85;86;89

Neskaidrie jautājumi: ko darīt ar primārajiem ražotājiem – neatbilstību gadījumā; ja tiek veikta oficiāla sertifikācija, tad maksā jebkurā gadījumā, bet kas notiek vienkāršu sūdzību izskatīšanas laikā. -112. punkts veids kā samazināt no kopējās izmaksas

1. Ja vienā valstī ražotājs ir *melnā saraksta*, bet citā nav, kā izslēgt;
2. Bioloģiskie produkti – vēl turpinās diskusijas, bet būtu jāizņem no kopējām kontrolēm;
3. EK vajadzētu adoptēt kontroļu shēmu;
4. Kā ir ar saimniecības sertificēšanu, ja tās daļa nav lauksaimnieciskā ražotāja;
5. Nevar īsti atbildēt kādas kontroles būs tam zemniekam, kas pārstrādā produktus un vienlaicīgi ir primāro produktu ražotājs.

Šobrīd eksistējošās marķēšanas shēmas Dalībvalstīs

Ļoti daudz dažādas shēmas visā ES (uz vietas saimniecībā arī tālāka pārdošana)

Ir izveidoti dažnedažādi logo un marķējumi kā aizvietotāji ilgtermiņa radītām shēmām vai vienotai ES radītai kopējai shēmai, kas pasargā produktu no imitācijas, informē patērētāju, samazina patērētāju maldināšanu, bet tai pat laikā arī šai vienotai shēmai pastāv risks logo pārprašanai un marķējuma interpretācijai.

Svarīga ir pievienotā vērtība – zemas cenas, vienkāršība, brīvprātīga dalība.

Problēmas – pieeja investīcijām un zināšanām; piedalīšanās publiskajos iepirkumos; pārtikas higiēnas noteikumi.

Specifiskās marķēšanas shēmas:

Dod labumu tikai ja tās ir brīvprātīgas. Tiek izslēgta garas un dārgas procedūras, skaidri atzīšanas kritēriji; savienoti ar citiem līdzekļiem lauku attīstībā.

Limitēta ietekme, ja ir ierobežotas vietējās shēmas.

OQT – Izvēles kvalitātes termins, efektīvs instruments komunikācijā produktiem ar pievienoto vērtību; informē patērētājus par piegādes ķēdēm- plusi – viegli menedžējams, mīnusi nav logo, marķējuma

Kopsavilkums

Ļoti liela atšķirība DV par tiešās tirdzniecības attīstību, politikas instrumentu ieviešanu

Nostādne kopējā par iespējamo marķēšanas shēmu: vienkārša un nedārga, kontrolējama, ticama patērētājiem, nelimitēta tiešajai tirdzniecībai, integrēta un vai sasaistīta ar citiem līdzekļiem dalībvalstu līmenī.

<http://ec.europa.eu/agriculture/quality/local-farming-direct-sales/>

Komisijas Regulas priekšlikums par oficiālajām kontrolēm

Alexander Roge

PDOs, PGIs, TSGs pašreizējā situācija.

Pamatnosacījumi Reg. 882/2004 sektoru specifiskie likumi 1151/2012 Art 35;

Ietekme: šķērsietekme no visiem šiem likumiem - būtiski ir veikt precizējumus:

- 23. pants - sektoru iespējamās oficiālās kontroles;
- Deleģētie uzdevumi - panti 25.-32.;
- Oficiālā sertifikācija - panti 85.-90.

Atbrīvojums no obligāto oficiālo kontroļu izmaksu segšanas - Panti 37.1 no Reg. 1151/2012
Grozījumi Reg. 1151/2012 precizējumi, svītrojumi, dublēšanās (pants 131).

Galvenās izmaiņas 882/2004 un pieņemtais laika grafiks līdz 6.maijam - augu veselība, reprodūktīvais materiāls, dzīvnieku veselība, ES finansēšana (pieņemts 7.05).

ES parlaments balsošana 15.04. ziņojums no DG ENVI Mr. Pirillo

Padomes līmenī - pievienojas Darba grupa ar Veterinārajiem ekspertiem un Fitosanitārajiem ekspertiem.

Kā pamats tiek noteikts Īrijas, Lietuvas un Igaunijas prezidentūras darbi.

Jautājumi - kas ir atbildīgs par uzturošajām kontrolēm, vai tās sertifikācijā ir vienkāršas kontroles vai speciāli organizētas.

Atbilde - OQT nav ietvertas darbības, kas atteicas uz sūdzībām par brīvprātīgām kvalitātes shēmām, bet dalībvalstis var to atrunāt.

Dalībvalstīm ir jāplāno oficiālās kontroles, kas attiecas uz higiēnu, augu un dzīvnieku veselību, pārtikas drošību u.c. un tās būs obligātas. Pantā 8. ir atrunāti nosacījumi, kā organizēt kontroles lai mazinātu administratīvo spiedienu uz ražotājiem.

Marķēšana

Gaļas marķēšana – diskusijas par marķēšanu notiek 9 valstīs.

Putnu gaļa, aitas, kazas gaļa – tiek noteikta obligātā izcelsmes marķēšana; tāpat Pienam un piena produktiem.

Maija beigās būs pētījuma rezultāti – par ietekmi administratīvajām izmaksām piena piegādēs ķēdēs un arī par starptautiskajiem līgumiem.

Tiek piedāvāti 2 scenāriji – Slaušanas vieta un pēdējā ražošanas vieta, kur tiek noteikta marķēšana ES līmenī.

Pēc deviņu mēnešu pētījumu veikšanas ir nepieciešams nodalīt pamatproduktus, bet aptverti bija visi: dzeramais piens, krējums, jogurts, biezpiens, kā arī patērētāju vēlme maksāt vairāk par papildus marķēšanu un informāciju.

Viedokļi: risks uzcelt mākslīgas robežas tai vietā, lai izvēlētos brīvprātīgās marķēšanas shēmas un uzliktot par pienākumu obligāto marķēšanu.

Visbeidzot piena marķēšana ir jābūt pietiekoši lētai, lai nesadārdzinātu produktu.

Neskaidrība, kā tiek rēķinātas izmaksas gaļai - kā sastāvdaļai vai paša pamatprodukta izmaksas.

Nepārstrādāta pārtika vai sastāvdaļas, vai produkti, kas sastāda līdz 50% no pārtikas produkta. Art 26.5

Šeit mēs nerunāsim par piena produktiem ☺ Ja mēs gribam ietvert šajā pētījumā visus, tad neko neizpētīsim – garo graudu rīsi, iepakoti zaļie salāti, augu eļļas - bet ne olīveļļa, saldēti augļi un dārzeņi, tomātu pasta, apelsīnu sula. Pētījumā ir ietverta patērētāju interese, vai viņi zina ko viņi pērk un vai grib zināt izcelsmi. Par tirgotāju izpratni – izcelsme, ražošanas process, 3 līmeņu informācija ES vai ne ES produktu izcelsme. Jānorāda ražošanas un audzēšanas vieta - tas ir ietverts pētījumā. Leinteresētās personas tiks aicinātas uz pārrunām un apkopoti viedokļi. Jāsaprot arī kā piegādes ķēdēs tiks atspoguļota šī informācija.

Diskusijās par pienu – Itāļu viedoklis

Pārstrādāta vai nepārstrādāta produkta definīcija...Itāļi kā vienmēr novirzās no tēmas...

Jautājums par parastu produktu, kas ir homogenizēts vai aromatizēts...mēs runājam par nepārstrādātu produktu, bet tai pat laikā par to, kura sastāvā ir ap 50% no kopējā apjoma. Tas pats par tomātu sulu – kur tā ir ražota un kur audzis pats tomāts.

Pēdējās ražošanas vietas nosaukumam ir jāparādās. Arī ūdenim kā sastāvdaļai ir jābūt norādītam?! –viedoklis.

16. pants Reg. 1305/2013 uz Kvalitāti balstīti jautājumi . Kokvilnas iekļaušana atbalsta shēmās, Ražotāju organizācijas un Ražotāju grupas attiecībā uz kokvilnas produktiem. 200-300 EUR uz uzņēmumu ir ļoti neliela summa, kas būtu jāvelta kvalitātei, kā arī paliek jautājums par līdzfinansējumu. Maksimālā kvalitātes shēmu atbalsta summai nevajadzētu pārsniegt 3000 EUR.

Atbalsts kvalitātes shēmās būtu jāveido kā kombinētā sistēma, piem. ja saņem atbalstu zem 16. panta, tad var izmantot 14. pantu par „Zināšanu pārnese un informatīvās darbības”, un 29. pantu par bioloģisko lauksaimniecību.

Atgriešanās pie darba kārtības – produktu veicināšana ir atsevišķa darba grupa, bet tiešie kvalitātes jautājumi ir šīs grupas pārziņā, par ko arī turpinās diskusijas.

Plānots, ka regula stāsies spēkā jūlijā.

Kopsavilkums

Pamatdoma visiem marķēšanas noteikumiem un kvalitātes shēmām – radīt vienkārši lietojamu, nedārgu, patērētājiem saprotamu, ticamu un atpazīstamu shēmu ar augstu pievienoto vērtību ražotājam. Kvalitātes shēmas nevar būt peļņas avots kādam starpniekam, zīmola turētājam vai reklāmas aģentūrai – tai ir jābūt pašu ražotāju vai to organizāciju rokās, bet tai pat laikā ir jābūt visiem zināmiem un pieejamiem kritērijiem, kurus pārbauda valsts kontroles institūcijas. Labais piemērs Latvijā – Nacionālā pārtikas kvalitātes shēma.

Edīte Strazdiņa

Paraksts

PROJEKTU LĪDZFINANSĒ
EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS LAUKSAIMNIECĪBAS FONDS LAUKU ATTĪSTĪBAI:
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS

Saskaņā ar Latvijas Republikas Zemkopības ministrijas un SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs”

2014. gada 31. janvārī noslēgto līgumu Nr.2014/14, aktivitāte „Nozaru ekspertu ziņojumi.”

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests.